

ЦСКА

1948

Цена 3,65 лв.

Брой 44/октомври-ноември 2006

шампионат
време за
футбол

Легенди
за
страстта

плакат

Кратко житие
Иван Велики

9 771311 932007

44

РАДИО ГОНТ
БОНА 96.7

КАИ
ХАН АСПАРУХ АД

За страстта

Когато завършихме предишния брой на сп. ЦСКА, в който с много мъдри мисли и сложни фрази се опитахме да кажем, че едва ли има човек, на когото да му е ясно какво се случва с отбора и накъде отива той, на червените им предстоеше важен месец с две големи въпросителни. За нас, като журналисти и издатели, той също беше много важен, защото щеше да ни покаже с какво ще ви занимаваме оттук нататък. Въпросите бяха "Ще бъде ли ЦСКА шампион?" и "Ще докаже ли отново, че е способен на големи европейски мачове?".

Извинявам се предварително на всички, за които "историческата победа" над Славия и безумната загуба от Ботев са важни теми, защото истинските мачове на ЦСКА през изминалия месец бяха три - този срещу "защитниците на честта на България" и двата двубоя срещу Бешикташ. С резултатите от тези мачове ЦСКА отговори отрицателно на важните въпроси. Всичко останало е само пънеж, залитания, доказващи, че никои не знае какво се случва и какво може да очаква от ЦСКА.

Оттук нататък посоката е ясна. Промяна - пълна промяна на начина на мислене и работа в отбора. От най-дребните неща, като това да забравиш включено осветлението на стадиона в неделя и да твърдиш обидено, че с толкова малко хора, които си купуват билети дори разходите за него не могат да се покриват. През по-важните, като това един от ключовите ти и безспорно талантиви футболисти да играе само тогава, когато го наблюдават чужди мениджъри и да няма никаква адекватна реакция на такова поведение. До най-големите, като това на столично герби ЦСКА - Славия да има 600 човека публика, а в друг, уж важен, мач агитката на гостуващия отбор да бъде по средата на А сектор.

Противно на очакванията в този брой ние няма да посочваме виновници (всички ги знаем), няма да различаваме ситуации с ефектни възклицания "Ама, как може?!" и няма да пророкуваме светло бъдеще. Защото не знаем кога и как ще гоиде то. Признаваме.

Но това не значи, че сме се примирили и сме се отказали. Напротив. И точно това е най-важната тема. Темата за ЦСКА. Такъв, какъвто е, в момента, в миналото, в бъдеще.

Много е трудно да се прави списание за червения отбор точно в този момент. Много е трудно да кажеш нещо ново - какво ли не изприказвахме или изписахме!? Много е трудно да развълнуваш хората, тъй като не можеш да им гадеш надежда... Но си струва да опиташ.

В една вечер, в четвъртък, ние решихме, че си струва да опитаме отново. Една вечер, в един четвъртък, под дъжда, между фенове, които пееха химна на България, докато на терена техния отбор играеше възхитено и за пръв път от много време на сам се бореше истински. Искаше да победи. Не успя. Но въпреки това си струва да се говори за това, да се пише за това. Не ме разбирайте погрешно, няма да превъзнасям някое "достойно отпадане", защото отпадането не е достойно. Достойни са чувствата, страстта, на която сме посветили броя си. Има я, не е умряла. И затова си струва.

Понеже винаги е ефектно да се разкаже някоя случка от "живия живот", ето една:

Отново подслушан разговор, в същата вечер, в четвъртък, след мача. Фен на ЦСКА и фен на "силните на геня" спорят. Синият се опитва да обори твърдението, че думата "чест" няма място при загуба с 0:5.

- Добре, де! Представи си, че си фен на Левски...

- Кой?! - уплашено го прекъсва червения фен.

- Какво кой! Представи си, че си фен на Левски. Какво ще...

- Как ще съм фен на Левски?! Аз съм от ЦСКА, бе, човек!

- Знаем, де. Ама си представи, че...

- Абе, въобще не мога да си представям подобни глупости! Ти си полудял! Аз съм от ЦСКА!

- Добре, де, знам! - вече леко изнервен отговаря синия. - Нали признаваш, че не играете добре, нямате отбор. Представи си, че си от Левски и в тая ситуация...

- Я, ми се разкарай от главата! Ще си представям аз, че... Не сме били играели добре. Ми, не играем! И кво от това?! Аз съм от ЦСКА! Край!

Ние сме от ЦСКА. Край. Ние обичаме ЦСКА. Въпреки някои неща. Въпреки някои много важни неща. И сигурно много обичаме този отбор, щом продължаваме да го обичаме в тази ситуация.

Това си струва. И това е светлото бъдеще. Когато то гоиде, ние ще бъдем там, други няма да ги има. Дори, ако трябва да чакаме много. Ще ги надживеем.

Снимка: Светослав КАРАДЖОВ

ЦСКА

Главен редактор
Джими НАЙДЕНОВ

Редакционен екип
Ралица МУТАФЧИЕВА зам. главен редактор
Ваня НИКОЛОВА
Антон ТОШКОВ фотограф

Автори в броя
Валентин СЕРАФИМОВ
Ники АЛЕКСАНДРОВ
Петър ДЪБОВ
Сашо МАНОВ
Станил ЙОТОВ
Стоимен ФИНГАРОВ

Дизайн и предпечат
Даниел СИМОВ

Арт консултант
Венета ПОПОВА

Реклама
Росица ИВАНОВА

Печат

печатница
СПЕКТЪР

Редакция
София 1000
ул. Иван Вазов 29
тел: 987 77 69
факс: 988 34 55
e-mail: magazine@caska.bg

Издава "ЕВОН Прес" ООД

ISSN 1311-932X
Броят е приключен редакционно
на 6 октомври 2006 г.

Спас Джевизов на 51 години

Директорът на детско-юношеската школа на ЦСКА и легенда на армейците - Спас Джевизов навърши 51 години на 27 септември. Последните години Джевизов неотлъчно е с ЦСКА. Доскорошен селекционер на отбора, сега той ръководи ДЮШ от няколко месеца.

Спас Джевизов има пет шампионски титли с ЦСКА и три пъти е носител на купата на Съветската армия. Изиграл е 205 мача в армейския тим от 1976 г. до 1984 г.

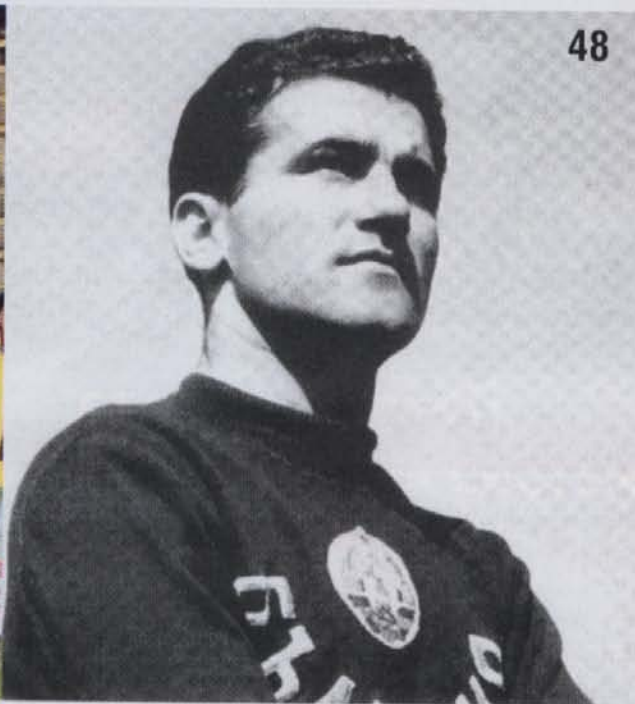
Десетки са международните му мачове с сръбавния ни тим и с ЦСКА, в които винаги е блестял с високата си техника и изключителната си борбеност.

www.cska.bg

съдържание

- 3 Новини ■ 6 ШАМПИОНАТ • Време за футбол ■ 16 Статистика ■ 20 УЕФА • Няма вода за гасене! ■ 28 Темата • Легенди за страстта ■ 36 Тенденции • Накъде отива футболната индустрия ■ 44 Историята със Сашо Манов ■ 48 Слава • Кратко житие на Иван Велики

Йордан Тодоров продължи договора си с ЦСКА до 2009 година

На 4 септември халфът на ЦСКА и националния отбор Йордан Тодоров продължи своя договор с ПФК ЦСКА до 2009 година. Данчо Тодоров се подписа в присъствието на Председателя на Надзорния съвет Стефан Орманджиев, членът на Управителния съвет Димитър Пенев, Стефан Стоянов и мениджъра на играча Боби Божинов.

След подписването на договора, халфа заяви пред cskа.bg, че е доволен от продължаването на договора си. "Искам и специално да благодаря на нашите фенове за вълшебната им подкрепа към отбора и към мен. Обещавам да играя още по-добре и да се раздавам докрай в мачовете на ЦСКА!", сподели още той.

www.cskа.bg

Пламен Марков празнува своя 49-ти рожден ден

На 11 септември старши треньорът на армейците Пламен Марков навърши 49 години. Марков пое ЦСКА през април тази година и спечели три отличия на чело на клуба: Купата на България, Суперкупата на България и Международния турнир "ПлейСтейшън2006".

Смяна на треньорския пост при вратарите

Треньорът на вратарите в щаба на Пламен Марков - Илия Вълв напусна в края на септември спортно-техническия щаб на армейците поради семейни причини.

На негово място се завръща Веселин Яневски, който в момента работи в детско-юношеската школа на клуба.

Яневски за трети път се връща в екипа на първия отбор. Той заемаше този пост в щаба на Александър Станков и на Миограг Йешич. Последният път именно Илия Вълв смени Яневски, за да може младият специалист да довърши и обогати своята практика в ДЮШ.

www.cska.bg

Честито!

Вредакцията на сп. ЦСКА има и поводи за празнуване. В последните седмици нашите приятели и феновете на ЦСКА се умножиха.

Бизнесменът Спас Шопов, един от най-големите рекламодатели в списанието и неговата съпруга Гургана се сдобиха с втора гъщеря. Малката Тамара се роди на 29 септември. Редакцията желае на щастливите родители и малката фенка много здраве, успехи и шампионски титли!

Сектор Г също се разраства. На 5 октомври прекрасната Ели гари със син Николай - Кафая. На празненството по случай раждането на малкия Антон приятелите пожелаха на щастливия баща освен много здраве и любовни успехи на сина му, той да бъде един от футболистите, които след 17 години ще донесат Купата на европейските шампиони в Музея на славата на ЦСКА. Към тези пожелания се присъединяваме и ние!

софсправка
национална информационна система

**СТАНЕТЕ ЧАСТ ОТ
ИНФОРМАЦИОННАТА СИСТЕМА
НА БЪЛГАРИЯ!**

980 22 22

987 44 1 1

987 44 22

987 44 33

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

Вре

еме

за

футбол

Петър ДЪБОВ

Един охлюв решил да изкатери една 10-етажна сграда. В студ и жега, в слънце и дъжд, ден и нощ, той пълзял. На края, след една година, стигнал до площадката на десетия етаж. В този момент една от вратите се отворила, излязъл някакъв човек и с вратарски шут пратил охлюва обратно на земята. Животинката мислила, мислила и решила да пробва отново. Не щадила сили и след 12 месеца отново стигнала върха.

Онзи човек пак бил там и точно преди да се засили за нов ритник, охлювът го спрял: "Добре бе, за какво бе всичко това?"

Днес ЦСКА не е дори този охлюв. Безсмислена и неопределена цел, някакъв инат на базата на прите звездите и сектор Г, приличен отбор със сили да изкачи върха и в крайна сметка - примирение. Безразличие. Нищо в Борисовата градина не се прави за бъдещето, всички живеят ден за ден:

администрацията в очакване на "новия собственик", треньорът - в момента, в който ще се окаже изкупителна жертва, играчите - в мига, в който пак ще чуят стария рефрен за женските им наклонности; феновете - в раздялата с "говедата на Армията"... В целия този хаос всички роли са разменени, вината (ако изобщо някой се чувства виновен) е измита като с "Ариел". Едно е общото - всеки търси оправдания и по правило ги намира някъде извън себе си. На отбора все съдиите са му криви, на Пламен Марков - късата скамейка; на Орманджиев - левскарското БФС; на Васил Божков - гържавата, която не му дава базите. Резултатът - трето място в родното първенство за първи път от две години и половина и септемврийско отпадане от "запазената" европейска територия. Празни трибуни, пълни с отчаяние.

За всичко това сме си говорили поне колкото в Пентагона за войната срещу тероризма. Вярно е, че червените фенове са замесени от друга мая и никога няма да останат безучастни. Никога на "Ар-

мията" няма да се появи плакат в подкрепа на световноизвестен престъпник ("Миша, ние сме с теб"), но на много от нас ни втръсна от това самоубийствено ровичкане в чаршафите на всеки отговорен и безотговорен фактор в ЦСКА. Подписвам се, че днес всички фенове знаят на колко се оценява състоянието на Васил Божков, но скандално малка част от тях са си направили труда да се запознаят с голвата разлика на отбора. Направих грешката да вляза в клубния форум след мача с Бешикташ: срамно е, че най-разискваната тема не бе достойната игра на отбора, а това, че Йешич бил вкарал Партизан в групите... Всички до такава степен сме се омотали в безкрайните конспирации, че ако утре се случи някакво чудо и ЦСКА стане шампион, ние ще го пропуснем. Чисто и просто, като социалистически милиционер, ние вече не си говорим за футбол. А точно сега това е единственото полезно нещо за клуба.

Аз съм на мнение, че ЦСКА остава един много приличен месец зад гърба си, който същевременно

бе показателен за състоянието на отбора и в каква насока би трябвало да се работи за бъдещето. Да, бъдещето, което никой не визира. Отборът изнесе няколко мача, които определено удовлетвориха и надхвърлиха очакванията на хората, включително и най-вече тези с Бешикташ и Левски. За първи път от онези прословути 30 минути през есента на 2005-та, ЦСКА надигра вечния си съперник и го нака-

ра да връща с волега към вратаря си. Това, прибавено към абсолютното смачкване на Бешикташ в София, бе основната футболна новина на септември, независимо от пораженията във вечното дерби, от Ботев в Пловдив и отпадането от евротурнирите. В крайна сметка никой трезвомислещ човек не се е надявал на кой знае какво от отбора след всички неща, които се случиха напоследък. След он-

зи 2 април аз дори не се наях да минем 3 пъти центъра срещу Левски; след Кула пък никои не бе и снувал чиста победа с 2:0 в редовното време срещу един от най-богатите клубове на Балканите. Най-ценното обаче е, че тези двубои бяха абсолютно достатъчни да се начертае някакъв план, на който Пламен Марков да стъпи, за да салоби успешен отбор. Съвсем друг е въпросът дали ще разполага с време и с ресурси да го направи.

Крайно време е ЦСКА да напила някаква последователност в политиката си (включително спортно-техническата). И най-гребните детайли са важни - например да се остави Ивайло Петров на вратата поне няколко сезона. Нямам толкова пръсти на двете си ръце, за да изброя добрите играчи по рамката, които сме изпращали зад борда по неясни причини. То не бе Хмарук, Иво Иванов, Лукич, Максич, Немодруг... всички си тръгваха, въпреки че бяха дали достатъчно, за да останат. С Пифа това не трябва да се повтаря, въпреки че когато треньорите на вратарите

+ Пламен Марков

Човекът направи от нищо нещо. На "Българска армия" това не се е отдавало на никого в модерно време. Дори с постоянните ротации, контузии и наказания, ЦСКА има изграден стил, който при други условия щеше да е успешен.

+ Велизар Димитров

Сърцето и душата на отбора. Дори на куц крак Вили е незаменим за ЦСКА. Лошото е, че след тези дълги години и той започна да се задъхва.

+ Илиев и Тунчев

Най-добрата централна двойка бранители у нас е и ос новният извор на голове за отбора. Ако Христо Стоичков е обективен, мач на националите не трябва да започва без тях.

+ Стефан Орманджиев

Доживяхме време, в което да чуем от устата му истината за реалностите в родния футбол. Дано не е било инцидентно изпускане, а начало на тенденция.

+ Феновете

Продукциите на сектор Г срещу Левски и Бешикташ остават за историята. Невероятни, феноменални, страхотни... Просто оставаш безмълвен.

се сменят през два месеца, най-нормалното нещо е да очакваме и той да си стегне багажа. Аз поне бих го разбрал, ако го направи. В защита нещата са просто феноменални. Не, не се шегувам. Това, което направиха Тунчев и Вальо срещу Бешикташ, бе потресаващо. В редовното време тези хора не загубиха нито едно единоборство, вкараха и по един гол. Това бе най-добрата продукция, който двойка централни бранители е изнасяла на българска територия от

много години насам (дори тази на Челси направи купища глупости срещу Левски). Това е следващото звено, което трябва да се пипа само при смъртен случай. Следващо и последно. Защото всичко останало е за реанимацията.

Похвални са усилията на Пламен Марков да сглоби приличен отбор на базата на постоянните ротации и смени на позиции. Но пък на "Армията" вече минаха всякакви граници - от Тиаго Силва до Велизар и Трика всеки днешен армейски футболист с някакви офанзивни наклонности по правило играе по-не на два поста. Роберт Петров

хем е защитник, хем крило; Петре хем е крило; хем голмайстор; Котев хем е централен, хем краен защитник; Мартос хем е смъртна резерва, хем титуляр; Георги Илиев и Якирович хем са разбивачи, хем основни плеймейкъри; Велизар Димитров хем е крило, хем втори нападател; Трика хем е полузащитник, хем централен нападател; Тиаго пък взе да играе на два поста едновременно. Всичко това е крайно обременяващо, особено за основните футболисти. Много капцитети се нахвърлиха върху Велизар след пропуска му срещу Бешикташ, без да помислят какво му е на този футболист. Без да си дават сметка, че когато не е на

терена, четата на Лилчо Арсов ни прави за смях. Без да констатираме, че Велизар смени шести треньор на "Армията" и всеки иска от него нещо различно. Общото е, че всеки иска много. Най-много. От желязо да е, Вили ще се разпадне в един момент. Още повече, че става дума за изящен футболист с изключителен талант, който би трябвало да е освободен от каквото и да било схеми, задачи и тактики. Но Велизар също стана жертва на ротациите, на смяната на позициите, на хаоса в ЦСКА. И няма нищо по-логично да изпусне на 3 метра пред вратата. Същото важи и за останалите малцина кагарни халфове и нападатели.

- Гийом да Загу

Не е за вярване какво се случва с това момче. Нито помен не остана от агресивността, техниката и головия му удар. В Пловдив стана за посмешище.

- Еуген Трика

Головете му страшно липсват на отбора. Румънецът влезе в черна серия и ЦСКА много трудно намира пътя към гола. Крайно време е да се събуди.

- Христо Ристосков

Показа, че е в крак с модата и дълбоко се поклонил на силните на деня. Поредната съдийска мижитурка, задавена от страх пред Наско и сие.

- Контузиите

Няма мач от началото на сезона, в който ЦСКА да е в оптимален състав. При късата резервна скамейка това се оказва в редица решаващи моменти.

- Третото място

ЦСКА не е падал на тази позиция от две години и половина. Вярно е, че трудната програма е зад гърба ни, но четирите точки разлика от Левски са почти непосилни предвид управлението на "Иван Асен" 26.

	V кръг 09.09.2006 г.	
1	3	
Стадион „Искър“ 3000 зрители		
53' Гемеджиев	Флорентин Петре '20	Велизар Димитров '26
	Еуген Трика '30	
Рилски спортист	ЦСКА	
Петров, Огнянов, Крумов, Гемеджиев, Аджов (46' Господинов), Киров (к), Пътников, Бойчев, Какашвили (35' Карагеоргиев), Щърков, Стефанов (54' Маринов)	Ивайло Петров, Кирил Котев, Сергей Якирович (70' Даниел Георгиев), Велизар Димитров (75' Мирослав Манолов), Георги Илиев (26' Франциско Мартос), Валентин Илиев (к), Роберт Петров, Флорентин Петре, Еуген Трика, Тиаго Силва, Йордан Тодоров	
резерви Юсуф Бело, Суарес, Костадинов, Андреев	резерви Илко Пиргов, Гиом Да Зади, Йордан Юрков, Иван Иванов	
жълти картони Щърков, Крумов, Огнянов	жълти картони Димитров, Г.Илиев, Мартос, Георгиев	
старши треньор Ангел Славков	старши треньор Пламен Марков	
Главен съдия Стефан Спасов		
Странични съдии Иван Вълчев и Петър Стойчевски		
Делегат Антон Попов		

Пламен Марков

„Напълно заслужена победа. За мен бе учудващо, че през второто полувреме спряхме да играем, въпреки указанията ми да атакуваме. Не съм доволен от госта играчи.

Велизар Димитров

„ Не заслужавахме да загубим. Много добре видях ситуацията за гузпата на Левски, но не искам да се оправдавам със съдията. Рагвам се, че феновете ни аплодираха дори след тази болезнена загуба.

VI кръг

17.09.2006 г.

1
0

Стадион „Васил Левски“ 11 432 зрители

48' Бардон (д)

Левски

Петков, Миланов, Томашич, Еромоигбе, Боримиров, Иванов (46 Йовов), Топузаков (к), Ст.Ангелов, Телкийски (82' Е.Ангелов), Вагнер, Бардон (90' Коприваров)

резерви Н. Михайлов, Стойчев, Минев, М. Иванов

жълти картони Бардон, Боримиров, Топузаков, Еромоигбе, Миланов, Томашич

старши треньор
Станимир Стоилов

ЦСКА

Ивайло Петров, Александър Тунчев, Кирил Котев, Сергей Якирович, Велизар Димитров, Валентин Илиев (к), Роберт Петров, Флорентин Петре, Еуген Трика, Тиаго Силва, Мирослав Манолов (69' Гийом Да Зади)

резерви Илко Пиргов, Франциско Мартос, Александър Бранекон, Йордан Юруков, Иван Иванов, Даниел Георгиев
жълти картони Котев, Р.Петров

старши треньор
Пламен Марков

Главен съдия Христо Ристосков

Странични съдии Крум Стоилов и Николай Марков

Делегат Марин Маринов

VII кръг
23.09.2006 г.

6

1

Стадион „Българска армия“ 600 зрители

12' Велизар Димитров (д)	Тодор Колев '36
20' Кирил Котев	
31' Флорентин Петре	
65' Гийом да Зади	
82' Ивайло Петров (д)	
85' Флорентин Петре	

ЦСКА

Ивайло Петров, Александър Тунчев, Кирил Котев, Велизар Димитров, Валентин Илиев (к), Роберт Петров (55' Георги Илиев), Флорентин Петре, Еуген Трика (75' Йордан Юрков), Тиаго Силва, Йордан Тодоров, Мирослав Манолов (46' Гийом Да Зади)

резерви Илко Пиргов, Франциско Мартос, Иван Иванов, Даниел Георгиев
жълти картони Тунчев, Р.Петров, Трика
старши треньор Пламен Марков

Славия

Е. Петров, Иванов (к), Рангелов (86' Найденов), Джамбазов, Илиев, Колев, Н. Петров (70' Кюмюрджиев), Стойков, Лазаревски, Павлов (86' Трифонов), Мечечиев

резерви Амбарцумян, Дамянов, Воденичаров, Цветков

жълти картони Джамбазов, Павлов, Илиев, Колев

старши треньор Ратко Достанич

Главен съдия Момчил Врайков
Странични съдии Светослав Стефанов и Красимир Кандиларов
Делегат Мариян Колев

Ивайло Петров

” Нямах почти никаква работа през целия мач. За гузните си имаме щатен изпълнител и това е Велизар Димитров. Днес просто публиката поиска аз да изпълня втория 11-метров наказателен удар. Нагърбих се и вкарах, но нека не забравяме, че резултатът вече бе 4:1.

Йордан Тодоров

„Заслужавахме да вкараме гол, особено през второто полувреме, но нямаме никакво оправдание за загубата. Нямаме и обяснение. Трябва да излезем бързо от тази ситуация и да наваксаме загубените точки.“

VIII кръг

01.10.2006 г.

1

0

Стадион „Христо Ботев“ 9 000 зрители

13' Какалов

Ботев

Арсов, Величков, Божков (к), Минев, Гаров, Аврамов (87' Иванов, Видолов, Какалов, Петров (68' Илич), Саидходжа (58' Тимонов), Кръстев

резерви Станев, Крачунов, Въргов, Урумев

жълти картони Какалов, Кръстев, Гаров, Величков

червен картон Какалов

старши треньор Светослав Гърков

ЦСКА

Ивайло Петров, Франциско Мартос (60' Сергей Якирович), Александър Тунчев, Георги Илиев, Гийом Да Зади, Валентин Илиев (к), Роберт Петров (68' Алесандру Пицурка), Флорентин Петре, Еуген Трика (81' Йордан Юруков), Тиаго Силва, Йордан Тодоров

резерви Илко Пиргов, Александър Бранекков, Николай Чипев, Иван Иванов

жълти картони Тодоров, Силва, Да Зади, Тунчев, Трика

старши треньор Пламен Марков

Главен съдия Станислав Тодоров
Странични съдии Николай Петров и Петко Павлов
Делегат Веселин Цветков

Няма да загасен

Ранното отпадане на ЦСКА от турнира на УЕФА е напълно логично, по-важно е какво предстои.

Николай АЛЕКСАНДРОВ

ЦСКА записа един от най-трагичните си като представяне сезони в евро-турнирите, завършили с "мъчително достойното" отпадане от турския Бешикташ. Ако изключим малко насила административно добавения за родните ни тимове първи предварителен кръг в турнира за купата на УЕФА, където все пак червените без проблеми преодоляха албанците от Динамо, следват епопеята с гротеската Хайдук от населеното място Кула, и последната, отново 210-минутна битка, този път на югоизточния фронт с тима на Жан Тигана. За коефициента - нито една победа, за букмейкърите - само една в редовното време срещу Бешикташ, за феновете - около 25 минути надежда преди първият гол на гостите на Армията в началото на продълженията, за историята - общо взето кръгла нула.

След като се изписаха повече страници за безумния мач със сръбския Хайдук, отколкото жители има градчето му Кула, то спирайки се на следващият и оказал се последен на кратичкият евро-сезон на армейците трябва много внимателно да преценираме имаха ли изобщо сили и намерения в ЦСКА за по-дълъг престой на Стария континент. Ами май не, какво има да умуваме всъщност - Бешикташ е по-силен от червените отбор, явно край Босфора всички тимове имат дългосрочни амбиции и цели, а и разликата в парите също натежава. Кое то обаче не прави "орлите" непобедими. Напротив, не достигнаха сантиметри. ЦСКА бе в ролята на скачач на дълъг скок, който е постигнал рекорд, но обръщайки глава назад от пясъка, забелязва червения флаг и разбира, че всъщност е стъпил съвсем малко на чертата за фаул. Миналата есен тези сан-

тиметри бяха преодолени с шампионска инерция, с адреналина "Анфийлг", а и с все пак малко повече налични стойностни играчи. Оттогава ЦСКА смени почти цял отбор, а взе само двама румънци, единият от които в разгара на втората си футболна младост. Сега по време на първата среща в Истанбул, на една от резервната скамейка седи Рикардиньо, на другата играчи, чиято обща цена е колкото една добре запазена и сравнително новичка кола от някоя автокъща в Горубляне. Добре де, с климатик, стерео и нови зимни гуми. Единият треньор взема около 2,8 милиона евро на година, другият получава толкова, колкото сигурно Тигана плаща на хората по подръжката на дома му на брега на Златния рог. Преди 12 месеца Йешич поне си беше извоювал малко по-престижна заплата, та да не се срами като стиска ръцете на колегите си в Европа. Или в неговият случай - като ги почуква с юмрук. ЦСКА изглежда нелепо зле в

сравнение с последния си противник в тазгодишната надпревара за купата на УЕФА. Жално и болно е да гледаш как турците се радват на своя клуб, правят всичко възможно ежедневно неговият външен вид и имидж да блести. Така както блести и стадионът. Макап и да е най-зле от всички основни в най-големия град в Турция. "Инюню" е целият в черно-бяло, с гордата клубна емблема отгоре. Вървейки по алеите на Борисовата градина, покрай клубното съоразение на най-могъщият български футболен тим, аз по никакъв начин не мога да разбера, че именно минавам покрай него. В намиращите се наблизо "Къщички на баба Яга" е използвана повече червена боя - със сигурност. На входа на "Армията" продължава на стои онази емблема от времето на Калпакчиев или там някъде, на която две лъвчета играят волейбол. Ей богу, как никои в този клуб няма излишни две-три хиляди лева да поръча на бай Кольо Железаря /всъщност по последна информация той май е напуснал стадиона, поради ниска заплата/ да се излее една нова емблема, която да замени онова кафеникаво-метално недоразумение. Да не говорим, че "Българска армия" остава един от броящите се на пръсти стадиони, у нас и по света, чието табло е с крушки, и отговорниците по подръжката му се молят преди всеки мач гостуващият тим да е с по-кратко име, че да могат да го съберат на единствения предоставен ред за тази цел. След всички тези аномалии, и то няколко години след като сме прекрачили 21-и век, то трудно се намира дори една-единствена причина, поради която ЦСКА трябва да отстрани Бешикташ. Освен тази, че много ни се иска. Да де, ама и на

турските фенове много им се иска. А като си спомня представянето им на първия мач - те пак печелят!

Иначе чисто спортно-технически ЦСКА загуби битката именно в този двубой в Истанбул. Късметът дълго време пазеше армейците, които дори след изгонването на Роберт Петров, виждаха вече края при изключително благоприятен за тях турнирен резултат. Имаха си и алиби - скандалното съдйство на португалския рефер. Но за разлика от самите тях, които три дни след реванша при човек по-малко за противника и значително повече време не успяха да вкарат нито един гол на Ботев Пг, то черно-белите успяха и то на два пъти. Именно второто попадение реши двубоя. Допуснато в даденото от съдията допълнително време, то натежа достатъчно много на кантара. Две седмици по-късно на свой терен, червените имаха две тежки и най-вече психологически обременяващи задачи за решаване. По-лесната - да вкарат минимум два гола

на Бешикташ, оказала се изпълнима. И по-трудната - да не допуснат нито един гол във вратата си. Както се видя - дори за цели два часа игрово време. Малко са отборите, които са в състояние да постигнат подобно нещо. Постоянно да си под угрозата, че един гол приключва абсолютно всичко. Ами то един Челси се поотпусна за двайсетина минути на "Васил Левски" и му вкараха гол, та ЦСКА ли да издържи? И то когато това е изискване към отбрана, която продължава да върши работата на нападателите в отбора. Тунчев и Вальо Илиев и вкараха, и трябваше да си вършат основната работа в защитата. Няма такова животно! Така просто не става. Не и на ниво ЦСКА. Някъде другаде - може би.

Моменталните изводи и анализи още на стадиона бяха, че след всичко случило се с отбора през календарната 2006 година, то отпадането от Бешикташ,

враг. Щуротиите от старта на лятната подготовка, преминала основно в село Правец няма как да мотивират играчи и треньори за нещо повече от реално случилото се. Достойно отпадане на прага на груповата фаза в турнира, с крехкото успокоение, че най-сетне след общо седем опита от страна и на сини и на червени от години насам турски гранд бе победен в рамките на редовните 90 минути. При това категорично, при това и надигран. Треньорските грешки на Пламен Марков също избуяха точно в тези два мача, но това е естествено - в мача срещу Славия /6:1/ тях и да ги има, няма как да бъдат забелязани, а и да бъдат от значение за крайния изход. Добре би било за самия наставник да си ги запомни. Закъснялата смяна на Роберт Петров в Истанбул, макар самият македонец да подведе треньора си, непоемането на какъвто и да е риск в атака, довел да липсата на точен удар в противнико-

при това при положение, че си бил на 27-минутна крачка от рулетката с дузпите е най-нормалното нещо във Вселената. Аз дори бих откъснал малко листи от календара, защото и случилото се от лятото насам е напълно достатъчно, за да вещае ранен крах в Европа и мижаво представяне във вътрешното първенство, каквото се очерта дни след битката с турския тим. Приемаме, че ЦСКА си е изкупил греховете от миналия сезон, когато бе наказан по възможно най-жестокия начин за един отбор - да загуби всичко и в същото време да подсмърча отстрани на успехите на вечният си

вата врата. На реванша - прекалено ранната и почти назидателна смяна на Гиџом Да Заади още след края на първото полувреме, слабите смени в края на мача, които вместо физическа свежест, доведоха до самоубийствени грешки, но там вина носят и самите заменени, пожелали излизането си. Не са много, не са и малко, но в мачове, в които ЦСКА бе на ръба - определено си проличаха. Пламен Марков обаче е в ролята на попаднал в епицентъра на голям пожар в собственият му дом, като се чуди коя вещ по-напред да спаси и вземе със себе си, тръгвайки по аварийното стълбище. Каквото и да

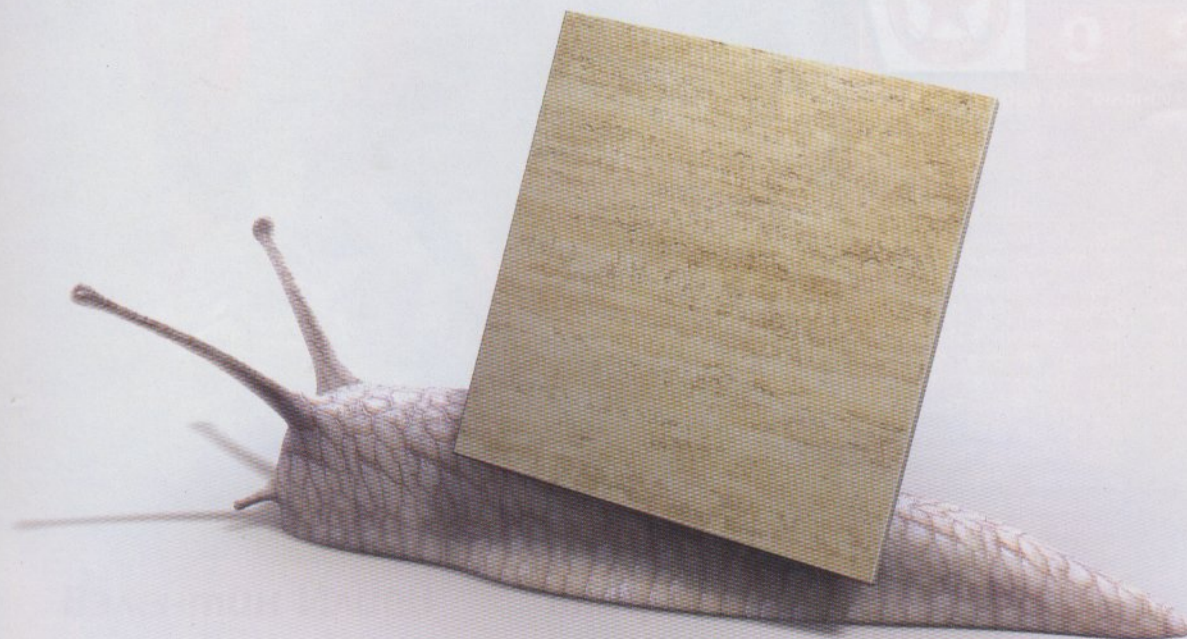
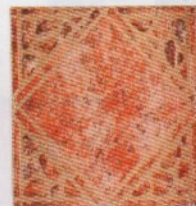

избере има опасност впоследствие да съжالياва за избора си и да го тормози мисълта дали е взел правилното решение. И всичко това при липсата на помощ от страна на пожарникарите. Телефон 160 дава постоянно заето. Или ти отговарят: "Няма вода за гасене!". ХаЙде иди се оправяй!

Оттук насетне - нещата стават все по-опростени за ЦСКА. В мачовете с Бешикташ се вижда, че отбора няма нападател. Няма голаджия. Няма ги Нобре и Бобо - двете остриета на турците, които елементарно си свършиха своята работа. Вкараха по един дежурен гол. Купува се един център-нападател през зимата, вместо да се учи Пицурка как да вкарва голо-

ве. Той щом досега не се е научил - няма за кога. Купува се един халф, ако може и да е вкарвач от преки свободни удари. Няма го Янев, няма го Багема - няма никакъв смисъл ЦСКА да придобива подобни статични положения в своя полза, тъй като видно няма кой да ги оползотворява. И това също да стане през зимата. Едно бекче - и готово. Да се оставят зимни екипировки, да се проведе сносен зимен лагер със съперници в чужбина, а не да речем на правешкия зимен еквивалент - Белмекен. И горе-долу това е. А да, за малко да забравя - и биг-босът да каже ще продължи ли да се занимава с ЦСКА или ще го шитка на борсата за употребявани отбори.

www.kai.bg

ПЛОЧКИ ЗА ВСЕКИ ДОМ

КАИ
ХАН АСПАРУХ АД

Хан Аспарух АД, гр. Исперих 7400, ул. Ахинора №1, тел. 08331 2577, 08331 2587, факс: 331 5613, E-mail: info@kai.bg

Купа на УЕФА

I кръг
14.09.2006 г.

2 0

Стадион „Исмет Инюню“ 30 000 зрители

82' Клеберсон
90' Гюлеч

Бешикташ

Рюне, Седеф (69' Акин), Бурак, Мерчимек, Делгадо (56' Рикардиньо), Нобре, Бобо (75' Гюлеч), Клеберсон, Гюнеш (к), Авчъ, Тораман

резерви Шаин, Куртулуш, Тандоган, Татан

жълти картони Авчъ, Мерчимек

старши треньор
Жан Тигана

Главен съдия Бруно Пайшао
Странични съдии Жозе Кардинал и Пиента Лакриокс

ЦСКА

Ивайло Петров, Франциско Мартос, Кирил Котев, Сергей Якирович, Велизар Димитров (69' Иван Иванов), Валентин Илиев (к), Роберт Петров, Флорентин Петре (87' Йордан Юруков), Еуген Трика, Тиаго Силва (61' Гийом Да Зади), Йордан Тодоров

резерви Илко Пиргов, Александър Бранекон, Мировслав Манолов, Даниел Георгиев

жълти картони Трика, Р. Петров

червен картон Р. Петров
старши треньор
Пламен Марков

Еуген Трика

„ Докато бяхме с десет души, бяхме абсолютно равностойни. Съдията явно помагаше на домакините. Вдигна несъществуващи жълти картони за нас, свири измислена гузна, а за канак и пресилен червен картон на Роберт Петров.

Валентин Илиев

„Жалко, че се борихме 90 минути, но всичко приключи толкова нелепо. Надирахме ги, но те продължават. Свалям шапка на привържениците, които ни помогнаха изключително, за да възкръснем след мача в Истанбул.“

Кула на УЕФА

I кръг

28.09.2006 г.

2

2

Стадион „Българска армия“ 15 000 зрители

60' Валентин Илиев
69' Александър Тунчев

Нобре '93
Бобо '104

ЦСКА

Ивайло Петров, Александър Тунчев, Кирил Котев (86' Сергей Якирович), Велizar Димитров (83' Йордан Юруков), Георги Илиев, Гийом Да Зади (45' Мирослав Манолов), Валентин Илиев (к), Флорентин Петре, Еуген Трика, Тиаго Силва, Йордан Тодоров

резерви Илко Пиргов, Франциско Мартос, Александър Бранеков, Иван Иванов
жълти картони няма
старши треньор Пламен Марков

Бешикташ

Рюне, Зан, Юзулmez (к), Клеберсон (20' Куртулуз), Мерчимек, Седеф, Тораман, Рикардиньо, Нобре, Йълмаз (46' Тандоган), Гюлеч (63' Бобо)

резерви Шахин, Доган, Татан, Акън
жълти картони Йълмаз, Юзулmez, Зан
старши треньор Жан Тигана

Главен съдия Дик ван Егмонд
Странични съдии Ханс Тен Хоове и Коен Дрост

Стоимен ФИНГАРОВ

Четвъртък следобед. Яко бачкане, главата ти е придобила размерите на целелин, торбичките погочите са заменени от очички над торбите, а - макар да не виждаш ясно силуетите някъде в цигарения дим, си сигурен, че ще те погразнят с нещо. Не се нарича

статистическия млад българин е... мачът.

Нужно уточнение - ако се вярва на пресата, ЦСКА, Левски, Литекс и националният отбор имат по няколко мача на годината в рамките на 12 месеца. Срещу големи, не-толкова-големи, дори малки съперници (да

криза на средната възраст, нито пък постменструален синдром, напротив - далеч по-тривиално е. Всекидневното на среднестатистическия млад българин. Този, който пет дни от седмицата гради кариера, а два разгражда черен дроб; и който - макар тайничко да се надява часовете в денонощието да бъдат увеличени - пак намира време за страстта. Емоционално, дори не физически.

Четвъртък следобед е посветен на чакане на четвъртък вечер. За много хора четвъртък вечер се изчерпва със странно модерните ретро партита, за други е последната вечер преди уикенда. За среднос-

кажем Макаби Хайфа). За ЦСКА МАЧЪТ бе в четвъртък вечер не защото примерно Бешикташ е мега гранд, или пък победителят взема европейска купа. А защото в този момент армейците можеха да върнат самочувствието си. Както на себе си, така и на запаленковците.

Дайте да се разберам за заглавието. В годините, в които сексът контролира пазара и ни облъчва дори от реклами на шпек салам, страст се разбира изключително плътски. Тоест, гумата се приема едва ли не като синоним на похотливост. При все че нормалният човек може да изпитва това чувство към семейство, приятели, дори неодоушевен предмет. Или отбор - стига този отбор да се е превърнал в нещо повече.

ЦСКА като част от живота, ЦСКА като живота. "The Real Thing". Истинското нещо. Не в изпълнение на Майк Патън и Faith No More, а на онези средностатистически работещи българи, оставили настрана злободневните проблеми и грижи, загърбили абсолютно всичко, за да се слаят в едно. Да подкрепят ОТБОРА в МАЧА.

Окей, срещу Милан или Атлетико бяхме повече. Но не бяхме толкова озверели от страст. Окей, срещу Ливърпул например отборът заслужаваше повече подкрепа, отколкото срещу Бешикташ. Но това няма никакво значение, когато става дума за любов, искрена любов. За феноменалната, неописуемата публика. Няма да пиша за атмосфера, защото ми звучи географско-космически. Става въпрос за нещо друго, което трудно може да се обясни с една дума. За публиката

като генератор на енергия, на хъс, дори на качество; за батерията, която зареди един от най-посредствените отбори в историята на ЦСКА за - и тук съм категоричен - най-вдъхновените 90 минути в модерната му история.

Бешикташ не е суперотбор. В никакъв случай. Но пък имаше перфектния аванс от първия мач, постигнат и с угонническата свирка на португалски смешник. Само веднъж в историята български тим е успявал да заличи подобен пасив. Пак е ЦСКА, пак след 0:2, и то срещу Ювентус. Но доста, доста отдавна. Преглед кадрите проблеми, некадрите проблеми и психическата неустойчивост на днешните момчета в червено, подобен сценарий изглеждаше пълна фантазмагория.

Да умреш и да възкръснеш. Нещо такова направи ЦСКА, нещо такова направи и публиката. Инфарктните пропуски на Гийом да Зади и Велизар Димитров през първото полувреме вероятно са изтръгнали искрено брадатото "като не вкараш, ти вкарват" от телевизионния коментатор. Добре, че на стадиона това не се чува. Но сигурно всички са си го мислели. На почивката, след като армейците вече можеха да са на равни начала с турците, нулевият хикс и пропилените възможности вещаеха поредно разочарование; настроението обаче бе позитивно. Бойно. На нож. В буквалния (като заглавие на картина) и в преносния смисъл.

Да видиш и рая, и ада. Онези луди девет минути, в които мъките на нападателите в червено бяха ком-

ТЕМАТА

пенсирани от двамата централни защитници, си заслужават много повече и от Шампионски лиги, и от групи на УЕФА, от всичко. За пръв път от години, години насам ЦСКА изглеждаше като юмрук. Готов да удря, несломим. Армейски. Да, в тези моменти противникът трябваше да бъде доубит. Загължително беше. Самочувствието идва с победите, с гръмките победи - но не срещу Славия, а срещу чужди състави. Особено пък турски. Не стана. Наречете го малшанс, съдба... Данчо Тодоров си го призна: "Никога, абсолютно никога не сме имали късмет." А понякога точно това трябва. Пропускът на Петре, обръчът пред вратата на Рунье. И не, и не.

Точно когато си направил по-трудното - да върнеш двата чисти гола; когато си на гребена на еуфорията, когато публиката едва ли не те вдига на ръце и те бута към голлинията на съперника, получаваш гол. Край.

Не съм съгласен, че Пламен Марков е направил кой знае какви грешки. С кадровия ресурс, който притежава, треньорът на ЦСКА се справи отлично с мача. Проблемът на наставника бе, че не успя да мотивира и да нареди армейците по същия начин при гостуването в Истанбул, или във вечното дерби с Левски. Срещу Бешикташ на "Армията" отборът бе превъзходен, тактиката - също. Нямахме как очевадният лидер Велizar Димитров да продължи да играе - едно на ръка,

че бе напълно капнал; второ, че имаше травма. Същото бе положението и с Котев. Самият Марков категорично отрече да е настоявал играчите да се върнат в защита. А те не се и върнаха. Просто получиха абсурден гол, след което всичко рухна.

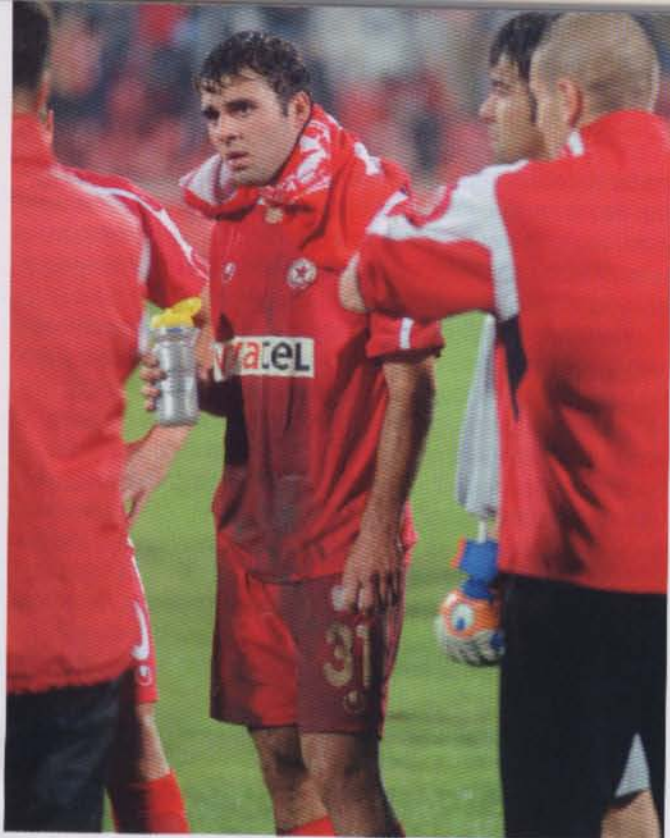
Не и подкрепата. Не и страстта. Дори когато няма надежда, онези фенове, онези средностатистически бачкатори, останаха зад любимците си; продължиха да скандират и да ги окуражават - макар да бяха наясно, че ЦСКА отпада. Урок по връзка номер едно. Защото запаянковците на ЦСКА не са глезльовци, които да гледат само резултат или пък да пълнят стадион само и само да видят Дрогба и Лампард. Запаянковците на ЦСКА признават хъса и играта. И едва ли в четвъртък късно вечерта имаше недоволен от представянето на армейците.

Въпрос на късмет. Или по-скоро традиционната му липса.

ЦСКА като част от живота. ЦСКА като живот. ЦСКА като жена.

Предварително се извинявам на феминистите, а и на дамите. Последното твърдение е изключителна генерализация, продиктувана от общоприетото мнение за нежния пол. Жените като символ на постоянната промяна на настроението. В един момент се смеят, в друг плачат. В един момент са позитивно настроени, в следващия - ледени. В един момент гушкат, после

теб всички пеят сини песни, паят пиратки при 0:5 и въздигат посредствен отбор над националния. Кауза пердута. И гостуването на Ботев, и всяко друго. Страст? По-скоро липса на такава. Също както с късмета. Момчетата с червени фланелки не могат да очакват публиката да играе мачовете им. Но и публиката не може да очаква момчетата с червени фланелки да играят срещу целия свят. Объркано е. Порочно е. Но е факт - общественият слугинаж на си(л)ните на деня неминуемо води до тотално обругаване и опровергаване на качествата на останалите. Камо ли на вечния враг. Един отбелязан гол срещу осем инкасирани получи такъв отзвук, че едва ли не цялата история на българския футбол бе пренаписана. След втора поредна загуба.

Абсурдно. Също както ЦСКА в Пловдив. Не е собственикът, не е шефът на Надзорния съвет, не е треньорът, не е "Сръбска скара". А е всичко, смесено накуп и захвърлено по средата на скандалната българска действителност. В центрофугата, в мелачката, в която циклят всички лоши, докато добрите, най-добрите стоят отстранени и грижливо биват галени. Не е честно - факт. Но какво пък толкова? Истинското лице на ЦСКА не бе демонстрирано във вечното дерби, нито пък при гостуването на Ботев. Истинското лице на ЦСКА го видяхме наред "Българска армия" в двубоя с Бешикташ. Тогава вътрешните фактори нямаше как да играят перверзните си игрички. Нямахме как да препъват и мачкат. Тогава се видя кой колко може и кой колко заслужава. Тогава се видя страстта. Има неща, които не се постигат по втория начин. Има ценности, които не могат да бъдат изтрити. За всичко останало има БФС. Честито на печелившите!

удрят шамари. В един момент ЦСКА прави най-гениалния си мач от години и мачка Бешикташ, в следващия е абсурден и губи от Ботев. ЦСКА като жена, да.

Може би е липса на мотивация или пък подценяване. Едва ли. По-вероятно обезверение. Когато всичко и всички са срещу теб, трудно можеш да си повярваш и да се накараш да даваш сто процента. Какъв е смисълът? Или някой мазен Ристосков ще ти свири несъществуваща гузна, или португалец ще те пореже в Истанбул, или шансът ще ти изневери - докато около

Накъде отива футболната индустрия

Станил Йотов, В. „Капитал“

Ако отворите който и да било учебник по маркетинг и управление на футбола, ще се натъкнете на една и съща констатация: за да прогресират, съвременните футболни клубове трябва да се управляват по класическите правила на бизнеса. Да бъдат ръководени като търговски дружества, в които приходите да надвишават разходите. Да генерират милиони евро печалба в края на всяка счетоводна година. И да печелят на футболния терен. Последното десетилетие окончателно утвърди футбола като отделен индустриален сектор - една индустрия за милиарди, която поглъща, но и произвежда все повече пари. Въпросът е - докога ще продължава всичко това?

Последното десетилетие окончателно утвърди тенденцията в елитния футбол, при която спортните успехи вече не са крайна цел, а по-скоро средство за достигане на по-големи приходи, след като преди това сте инвестирали милиони евро. Накратко казано: изваждате сто милиона евро, купувате футболисти, ангажирате треньори, сформирате силен отбор и го пускате на сцената. Там той печели мачовете си и събира десетки хиляди зрители с билети на всяка своя среща. Телевизията плаща луди пари, за да излъчва двубоите му, а феновете се търпят пред клубния магазин, за да си купят фанелките на най-големите ви звезди. В крайна сметка отчитате сто милиона печалба след края на сезона.

Всяка година консултантската компания "Делойт" публикува данните си за последната финансова година в европейския клубен футбол. Последният доклад очерта тенденцията, че елитният футбол продължава да се радва на растеж заради запазващото се високо ниво на обществен и търговски интерес. Общите приходи на първите 20 клуба в тази класация са нарастнали с 6% в сравнение с предходния отчет, и за пръв път постъпленията надминаха границата от три милиарда евро. Докато през 1997-98 г. този показател възлизаше едва на 1.2 милиарда, само в рамките на шест години нарастването се изчислява на 150%.

Откъде идват парите

Безспорно, основният катализатор на този дългосрочен растеж е революцията в продажбите на медийни и най-вече телевизионни права през 90-те години, предизвикана от нарастващия интерес към футбола, навлизането на новите технологии и динамичното развитие на медийните пазари. Предричаният от някои анализатори срив в приходите от тв права не само не се състоя, но в много първенства като например тези на Германия и Франция постъпленията от телевизионни нарастнаха чувствително.

Паралелно с това на финансовия връх в европейския футбол настъпи смяна: "Реал" (Мадрид) осъществи рекорден оборот от 275.7 млн. евро, със 17 процента повече спрямо предходната година, и измести несменяемият цели осем години водач по приходи "Манчестър Юнайтед". Парадоксално, тъй като в последните години "Реал" е повече символ на провали и лоша клубна политика, отколкото на успехи на футболния терен. Въпреки това годишните приходи на клуба са се удвоили за последните пет сезона, най-вече стимулирани от търговска дейност, за разлика от другите клубове, които разчитат най-вече на медийните права. Присъствието на играчи като Дейвид Бекъм, привлечен именно от "Юнайтед" през лятото на 2003 г., може и да не се е измервало в купи и медали, но е донесло 124 млн. евро търговски приходи. През следващите години "Юнайтед" може да си върне първата позиция в класацията по приходи благодарение на подготвяната нова сделка за реклама върху екипите, разширяването на капацитета на стадион "Олд Трафорд" от 68 000 до 75 000 места и 13-годишния договор с концерната за спортна екипировка "Найки" на стойност над 440 млн. евро. Амбиции и капацитет за място в челната тройка на тази класация още през следващия сезон имат още "Челси", "Арсенал" и европейския шампион "Барселона".

Горе Андрий Шевченко - "живата легенда", както го наричат, е номер едно в трансферите за тази година, а сумата от 45 млн. евро, която Роман Абрамович плати за него го вкара и във вечния Топ 10 на футболните трансфери.

Топ 10 трансферите за 2006

Сума (млн. евро)	Играч	Нов клуб	Бивш клуб
45.0	Андрий Шевченко	"Челси"	"Милан"
29.0	Мамаду Диара	"Реал"	"Лион"
27.2	Майкъл Карик	"Манчестър юн."	"Тотнъм"
24.8	Златан Ибрахимович	"Интер"	"Ювентус"
24.0	Хоакин	"Валенсия"	"Бетис"
23.0	Джон Оби Микел	"Челси"	"Лин"/"Манчестър юн."
23.0	Серхио Агери	"Атлетико"	"Индепендиенте"
16.0	Димитър Бербатов	"Тотнъм"	"Байер"
15.0	Рууд ван Нистелрой	"Реал"	"Манчестър юн."
15.0	Рикардо Оливейра	"Милан"	"Бетис"

Общо: 242.0 млн. евро

Германският модел

Германският футболен шампионат може и да не е най-атрактивният в Европа, но за сметка на това специалистите го считат за най-добре организираният откъм печелене на пари. Докато в Англия например недостигът на средства доведе до навлизане на чужди капитали от Русия ("Челси", "Портсмут") и САЩ ("Манчестър Юнайтед", "Астън Вила"), германците успяват да запазят схемата си на разумен финансов баланс. Най-силната икономика в Европа партнира на футболния продукт "Бундеслига", който продължава през общо 34 уикенда, 306 мача на сезон или общо 27 540 минути. Отразявана от над 1000 медии и с рекордна посещаемост в света от средно 38 191 зрители на мач, Бундеслигата води по този показател пред Англия (33 887), Испания (29 598) и т.н. През последния сезон шампионатът е имал 11.7 млн. зрители с билети, а Втора Бундеслига може да се похвали със забележителната аудитория от 12 020 запалянковци на всеки мач. В резултат на всичко това през последната година германските клубове имаха общи приходи от над 1.5 милиарда евро, и то при положение, че в разходите за заплати на футболистите са в границите на едва 38%.

Факторът "Шампионска лига"

Все пак успехите на футболния терен остават фактор във финансовата сфера на най-популярния спорт. Например почти всички от най-печелившите клубове за последната година са участвали в Шампионската лига, която е възможност за реализиране на постъпления в размер до 30 милиона евро. Въпреки че на фона на общи годишни приходи от порядъка на 150-200 милиона тази сума изглежда нетолкова висока, участието в лигата спомага за поддържането на маркетинговия потенциал на всеки клуб, и косвено

Дясно Преминаването на Златан Ибрахимович от "Интер" в "Ювентус" за 24,8 млн. евро също му осигури място в листа на най-скъпите трансфери.

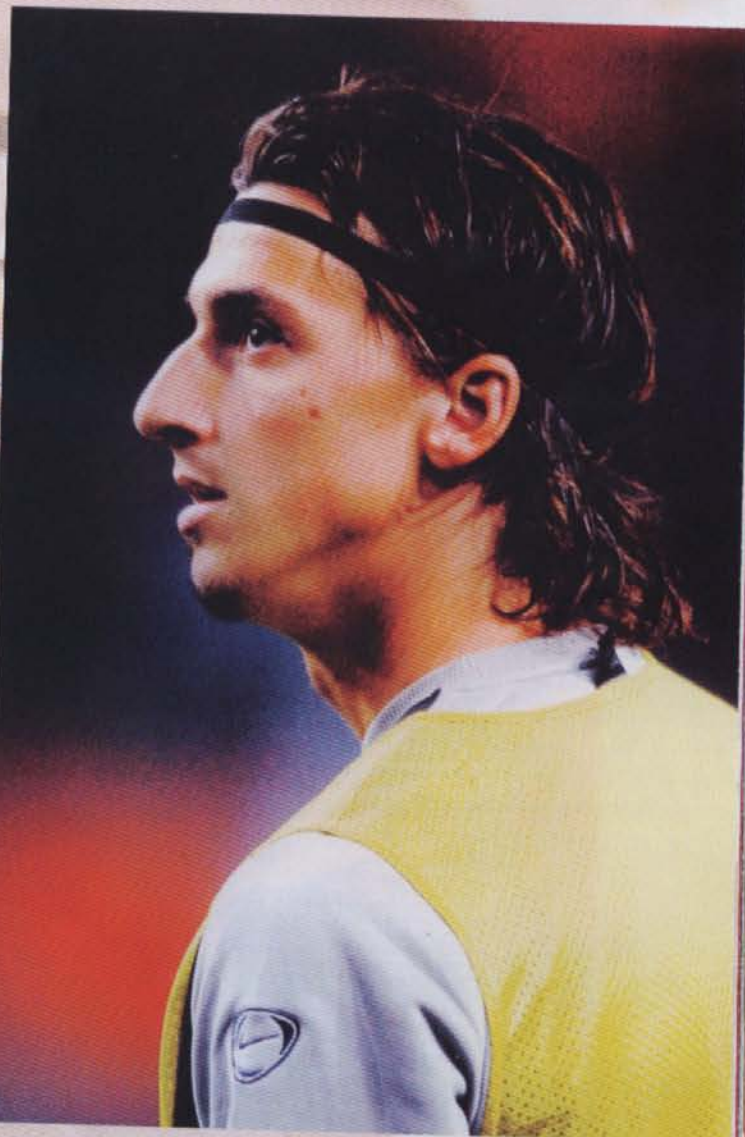
Долу Мамаду Диара е Втори в Топ 10 на трансферите за 2006 г.

влие върху всички останали видове постъпления, особено на тези от търговска дейност. В този турнир най-големи приходи от неговото създаване през 1992 г. досега има "Байерн" - близо 300 милиона.

Пари от чужбина

Английските футболни финансисти бяха първите, които повдигнаха въпроса - докога ще растат приходите и разходите на клубовете в Европа. От една страна отбори като "Реал" и "Барселона" например получават всяка година по 200 и повече милиона евро, но от друга разходите им се повишават непрекъснато, а последните сметкопланове за този сезон сочат, че тези два клуба например планират да похарчат поне 300 милиона евро. Тоест - разходите са почти еднакви на приходите, и всичко спечелено се реинвестира във футболния клуб. Съществува и парадокс като "Челси" - английският тим на Роман Абрамович, който въпреки 220-те милиона евро приход излезе на загуба с 204 млн. Наблюдателите са категорични - ситуацията е такава, че в европейския футбол ще се отвори ниша за капитали от други страни и континенти, често пъти с

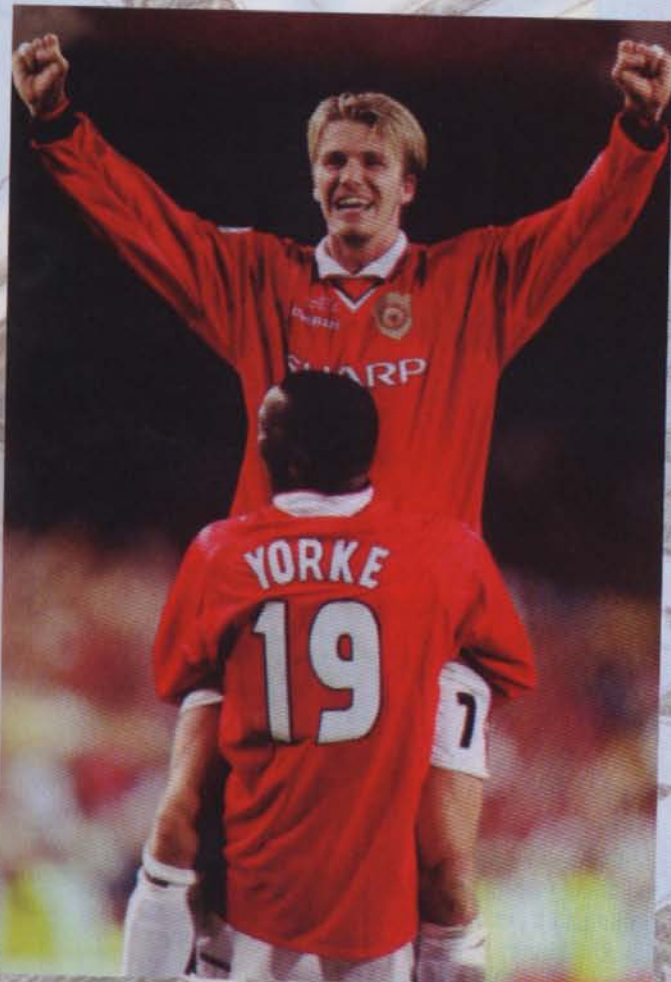

неособено ясен или дори съмнителен произход.

Случаите вече станаха прекалено много, а световната футболна централа ФИФА декларира, че заради комбинатори като Роман Абрамович, за когото има подозрения, че контролира още няколко клуба освен "Челси", ще бъдат въведени много по-строги правила за смяна на собствеността върху отборите. В момента доста инвеститори придобиват клубове чрез подставени компании и запазват в тайна идентичността си. Последният такъв случай бе с английският клуб "Уест Хям", в който най-неочаквано се появиха футболистите Карлос Тевес и Хавиер Масчерано. Например аржентинеца Тевес, който в момента е един от водещите играчи в света, преди това бе привлечен в бразилския клуб "Коринтианс". Оказа се, че този отбор също е под контрола на Абрамович, което заинтересува властите в Рио. Съмненията относно редовността на сделката с "Уест Хям" се засилиха и от това, че по документи Тевес и Масчерано се озоваха в отбора безплатно, макар че реалната им пазарна цена надхвърля 40 милиона евро.

Приходи на футболните клубове за сезон 2004-2005 (в млн. евро)

1. „Реал“	275.7
2. „Манчестър Юн.“	246.4
3. „Милан“	234.0
4. „Ювентус“	229.4
5. „Челси“	220.8
6. „Барселона“	207.9
7. „Байерн“	189.5
8. „Ливърпул“	181.2
9. „Интер“	177.2
10. „Арсенал“	171.3

Горе Трудно е да се твърди, че фактът, че Дейвид Бекъм вече не играе с червената фланелка на Юнайтед е пратиш отбора на второ място в света по приходи, но в глобалния свят на футболния бизнес всичко е възможно.

Ляво Обличането на фланелката на "Реал" от Дейвид Бекъм не е донесло купи на отбора, но за сметка на това през сезон 2004/2005 клубът успя да изпревари по приходи дългогодишния първенец "Манчестър Юнайтед".

Чужди капитали в родината на футбола

Шефовете на английския футбол в момента са по-обезпокоени от всякога, тъй като бизнесът в страната очевидно не е способен да издържа клубовете, и голяма част от тях вече минаха в ръцете на чуждестранни инвеститори. Става въпрос за отбори като "Манчестър юнайтед" и "Астън Вила", които вече са собственост на американци, или като притежаваните от руснаци "Челси" и "Портсмут". Това, че "Фулъм" е собственост на арабски бизнесмен, вече не учудва никого. И ако около сделката с "Уест Хям" се появи името на родения във Великобритания ирански бизнесмен Киа Джурбачиан - собственика на компанията "Медиа спортс инвестмънт" (MSI), свързвана с руски олигарси като Роман Абрамович и Борис Березовски, навлизането в "Портсмут" на афериста Гаудамак срещу 22 милиона евро звучи също толкова скандално и неособено приемливо за англичаните. Опасенията са, че това поставя начало на тенденция, при която финансирането на футбола от руснаци ще вкара комерсиализирането на този спорт на ново ниво. Накратко казано, това е нивото "Абрамович" - безогледно харчене, когато парите не са проблем.

Чуждите капитали все още са по-слабо застъпени в останалите страни от футболна Европа. Има и изключения като например навлизането на близката до либийския лидер Моамар Кадафи инвестиционна компания "Лафико" в "Ювентус", или руснака Дмитрий Питерман, който успя да съсипе испанския "Алавес".

Чичото от Америка

За разлика от пристигането на Абрамович в "Челси", което бе посрещнато на нож повече от властите и пресата, отколкото от феновете на обеднелия и затънал в дългове тогава лондонски клуб, поглъщането на "Манчестър Юнайтед" от американеца Малкълм Глейзър през май 2005 г. доведе до бунтове на хиляди

Горе "Челси" празнува шампионската титла за сезон 2005/2006. Заради своя собственик Роман Абрамович клубът е синоним за най-богат клуб в света. Едновременно с това обаче съществува голям парадокс - въпреки 220-те милиона приходи, "Челси" излезе на загуба с 204 млн. евро. Подобни случаи притесняват футболната общественост и ФИФА декларира, че заради комбинатори като Роман Абрамович, за когото има подозрения, че контролира още няколко клуба, ще бъдат въведени много по-строги правила за смяна на собствеността върху отборите.

запалянковци на "Олд Траффорд". Паническите прогнози, че Глейзър ще затрие клуба, съвсем естествено не се оправдаха. Наскоро обаче във Висшата лига се появи поредният американски играч - милиардерът Рандълф Лернър, собственик на отбора от американската Национална футболна лига (НФЛ) "Кливлънд браунс". Той сложи ръка на един от най-старите и обичани отбори в страната - европейският шампион от 1982 г. "Астън Вила". Сделката бе на стойност едва 93 млн. евро, докато Глейзър плати за "Юнайтед" 1.4 милиарда долара.

Пристигането на Лернър, чието състояние се оценява на близо два милиарда долара, съвпадна с отличния старт на "Вила" през този сезон, за който заслуга има и българският полузащитник Стилян Петров. Обстановката в клуба също се подобри с оттеглянето от директорския борд на досегашния президент Дъг Елис, наричан Смъртоносния Дъг за това, че уволни общо 13 треньора.

Майкъл Карик си спечели трето място в Топ 10 на трансферите за 2006 г. с преминаването си от "Тотнъм" в "Манчестър Юнайтед" за 27,2 млн. евро.

Тенденции при трансферите

Шампионатите на Англия, Испания и Италия продължават да бъдат водещи на този пазар, където се осъществяват и най-големите сделки. За трета поредна година най-голяма заслуга за високата активност на трансферния пазар имат "Челси" и Роман Абрамович, които похарчиха близо 80 млн. евро само за украинската звезда Андрий Шевченко и нигерийския талант Джон Оби Микел. Трансферът на Шевченко влезе в топ 10 на най-големите в света за всички времена, където на първо място продължава да фигурира преминаването на Зинедин Зидан от "Ювентус" в "Реал" срещу над 70 млн. евро през 2001 г. Данните показват, че разходите на "Челси" за трансфери възлизат на над 700 млн. евро от юли 2003 г. насам, когато клубът беше купен от руския милиардер. Като цяло обаче харченето в европейския клубен футбол вече е по-разумно, трансферните суми за над 30 милиона евро вече са рядкост, а германските клубове например се ограничиха в разходите за нови попълнения и охарчиха общо 120 милиона евро, докато за Испания тази сума е малко над 180 милиона.

Докога ще продължава тази тенденция към увеличаване на приходите и разходите в европейския футбол? Поне засега не се очертава спиране, тъй като всяка година най-популярният спорт печели все повече и повече, завладява нови пазари и увеличава аудиторията си. И печели повече от отлично.

Историята със Васшо Манов

1976 г.

XIX Шампионска титла

Когато започна първенството, старши треньорът Серги Йотов се изправи пред няколко неизвестни. Дали този млад състав, в който получиха доверие седем-осем юноши на ЦСКА, ще продължи традицията на шампиони, дали не се избърза с освобождаването на Петър Жеков и напускането на Стефан Михайлов? От тима липсваха, поради преминаване в други отбори, Тодор Симов, Кирил Любомиров, Ангел Славков и Кеворк Тахмисян...

За всеобща радост негативните помисли на някои "приятели" на ЦСКА не се осъществиха. Армейската дисциплина и армейският дух не бяха изчезнали. А те са едно от най-силните оръжия на отбора. Тук имаше такива опитни вълци като Димитър Пенев, Божил Колев, Ангел Рангелов, Иван Зафиров, Димитър Марашлиев, в които туптеше смело сърце и чист, здрав разум. Отново осем-девет души играеха в почти всички двубои. Вярваха си един на друг, единството и колективизмът стояха над всичко.

Продължи се традицията оста старши треньор - капитан да бъде основната единица за разрешаването на всички възникнали, макар и дребни, проблеми. От изиграните 30 срещи бяха спечелени

Неудържимият Георги Денев.

Шампион на България за 1976 г.

Клекнали (от ляво на дясно): Цветан Атанасов, Кирил Станков, Борислав Средков, Димитър Димитров, Иван Притъргов, Димитър Пенев (капитан), Божил Колев, Милен Горанов; прави: Йордан Филшов, Ангел Рангелов, Цоньо Василев, Георги Денев, Серги Йоцов (старши треньор), Пламен Марков, Иван Зафиров, Пламен Янков, Димитър Марашлиев, Стоян Йорданов. В шампионата играха още Цветан Йончев, Иван Методиев, Стефко Величков, Иван Камарашев.

През сезон 1975/76 ЦСКА изигра и два от най-добрите си мача в Европа. На 17 септември 1975 г. червените приеха в София "Ювентус" в 1/16 финал от турнира за Купата на европейските шампиони. Мачът завърши 2:1 за ЦСКА. В ответната среща "Ювентус" победи с 2:0 и отстрани отбора на ЦСКА. На снимката капитанът на ЦСКА Димитър Пенев се ръкува с капитана на "Ювентус" Анастаси.

17, девет равенства и четири загуби. Една - от прекия съперник "Левски", който пък бе победен във втория полусезон с 3:1. "Берое" отнесе 5 гола (5:0), "Спартак" (Пл) също пет, "Сливен" - четири. Ангел Рангелов, Цветан Йончев, Цоньо Василев имаха по 28 мача, Георги Денев, Божил Колев, Иван Зафиров, Димитър Пенев по 25, Стоян Йорданов 20 и т.н. Чувстваше се отсъствието на снайпериста Петър Жеков, но другите футболисти също се стараеха и реализираха гол след гол.

Притъргов отбеляза 10 гола, Денев - 8, Божил Колев също 8, Димитър Димитров, макар с 15 мача, отбеляза 9 гола. С отличната голова разлика 61-30 бяха завоювани двете отличия - най-добро нападение и най-сигурна отбрана. Точките бяха 43 за ЦСКА срещу 41 за "Левски". Бронзовите медалисти "Академик" (Сф) останаха на шест точки от шампиона.

Един от най-важните за от-

бора футболисти през този сезон беше Цоньо Василев. Той пристигна от Шумен през 1973 г. и само за два сезона стана несменяем титуляр в армейския тим, което го издигна до защитник на

националния отбор. Цоньо Василев е четири пъти шампион на България с ЦСКА (1975, 1976, 1980 и 1981 г.) и носител на купата на страната през 1974 г. Има 26 мача в А група.

Ангел Рангелов се бори мъжки с опасните нападатели на "Ювентус".

КРАТКО ЖИТИЕ НА ИВАН ВЕЛИКИ

1000 мача + 1000 жени = Иван Колев

Валентин Серафимов

Решаваща роля в живота на Иван Колев изиграва църквата. По-точно: църковният двор, в който босонози хлапаци от сутрин до вечер гонят прашна парцалена топка или пък свински мехур, скъп спомен от последната Коледа. След неделната служба миряните често остават с часове край малката черква и гледат с учудване и нескрито възхищение играта на един дребничък, пъргав като пумпал чернокоп малчуган, който с дяволски финтове хвърля на земята момчета, стърчащи с по две глави над него. Неизменен зрител на детските мачове е дрипав, сакат просяк, който след всеки гол на мургавия хлапак хвърля във въздуха патериците си и крещи с пълен глас: "Го-о-а! Вкара го Ването, синът на бай Петко касапина-а-а!" Всичко това става в някогашния беген, но славен софийски квартал "Хаджи Димитър", в който хората се

смеят винаги заедно и никога не заключват къщите си...

"Родих се и израснах в щастливо и весело семейство, в което всички се обичат", разказва с библейска простота Иван Колев. "Аз и по-малкият ми брат Тодор станахме футболисти, играхме и на финали на световни първенства. А това не е малко, нали?"

Веднъж в пристъп на някаква неочаквана откровеност или на дявол знае какво, Иван Колев каза пред скромния автор на горните редове:

"Най-големият ми брат Николай беше по-талантлив и от мен, и от Тодор, но се отказа рано от футбола и стана шофьор. След смъртта на татко просто някой в семейството трябваше да работи, за да ни храни."

Странни думи в устата на Иван Колев. Защото

през целия си живот Ването признаваше - и то в изключително редките мигове на вътрешен смут и съмнения, само още един футболист освен себе си на планетата Земя: Едсон Арантес до Насименто, известен и като Пеле.

Да, Иван Колев наистина имаше високо самочувствие. И то с пълно основание!

Иван и България

София, 25 януари 1965 година, 6,30 часа сутринта. На вратата с надпис "сем. Колеви" се звъни продължително. Равнобуген както винаги, Иван надниква през шпионката, вижда униформен старшина и отваря. В апартамента нахълтват шумно десетина цивилни мъже и веднага започват обиск. Още сънена, съпругата му Гергана успява незабелязано да пъхне 100 долара в пичамката на осемгодишния Юлиан, който избухва в страшен рев. Един от цивилните показва карта на подполковник от Държавна сигурност и изстрелва първия въпрос в лицето на Иван Колев: "Къде е валутата? Отговаряй!" В крайна сметка обискът дава резултат - в мазето са намерени 300 долара, зашити в стара футболна топка. Иван Колев е натоварен на джип с надпис "Народна милиция", който поема към печално известния Следствен отдел на Львов мост, а оттам - към Централния затвор.

Вестта за арестуването на митичния футболист се разнася със скоростта на светлината и в София плъзват най-невероятни слухове: офицерът от БНА Иван Колев е обвинен в шпионаж за югославското разузнаване и в държавна измяна, за което ще бъде осъден на смърт чрез разстрел!? Според други причината е доста пикантна - неуморимият Дон Жуан този път наистина е прекалял, прелъстявайки жената на съветското военно аташе, и ще лежи десет години в затвора по височайше нареждане от Кремъл. Според трети - Ването Колев е невинна жертва на коварен заговор, в чиято основа е Борис Велчев - член на Политбюро и левкар и в пломбите на къртиците си, който е решил да направи своя любим отбор шампион на всяка цена... А истината за арестуването на Иван Колев е смешнотъжна и заслужава да се разкаже:

В края на 1964 г. отборът на ЦСКА предприема валутно турне в Западна Европа. На летището в Париж сред малцината посрещачи е и един висок, широкоплещест мъж с прошарени коси, облечен в елегантен бежов костюм и със златна карфица на копринената вратовръзка. Това е Пантуди. Да, самият Пантуди - легендарна фигура на софийското подземие, джентълменът-крадец, който години наред ограбва богатите и щедро раздава пари на бедняците. Е, по ирония на съдбата Пантуди по това време се подвизава из парижките локали като румънски граф в изгнание. И си изкарва хляба ка-

то платен компаньон, разбирателите - любовник, на по-резрели вдовици от висшето общество. Но това е животът, както казват самите французи. Елегантният господин учтиво се осведомява кой е Иван Колев и се приближава към него. Срещата на високо равнище между краля на апашите и футболист номер 1 на България трае не повече от пет минути и приключва, казано на сегашен език, с малка сделка. Оказва се обаче, че в отбора на ЦСКА има и един "Юда"...

Веднага след кацането на летище София Иван Колев е отведен от двама униформени служители в малка стаячка. Митничарят, видимо информиран, нарежда с нетърпящ възражение глас: "Сваляй обувките!". Иван, който носи номер 38, този път е с черни трендафори с номер... 43. След кратко колебание Колев се събува и от трендафорите изпадат десетина дамски часовника с надпис "Направено в Швейцария". Това е цялото престъпление. А наказанието е шест безкрайно дълги месеца в Централния затвор. В единична килия с малко прозорче, от което се виждат единствено влюбените гълъби, описващи най-причудливи фигури в небесата...

Желязната врата на затвора хлопва зад гърба му, Иван Колев хваща първия трамвай и поема към дома. Още на прага Гургана се хвърля на врата му и изхлипва: "Ване, миличък! Жив ли си?" Сълзите ѝ още не са изсъхнали, а той вече е на стадион "Народна армия" и тренира. Тренира сам. И като луд. Само след три месеца вчерашният затворник класира България на финалите на световното първенство в Англия през 1966 година. Но нека проследим фактите:

Решаващ мач с Израел в Тел Авив. Няма алтернатива - само победа дава правото на българския отбор да

Ляво Иван Колев - 15 години най-добър на лявото крило в България и не само в България. ("Футболисти и приятели във времето")

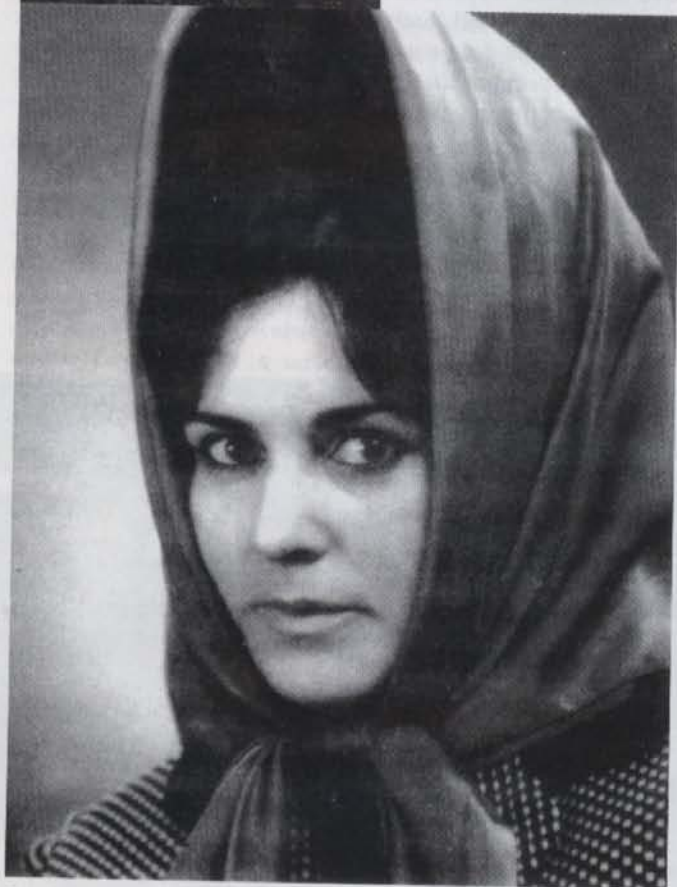
Дясно Капитанът Иван Колев се поздравява преди мача с капитана на съветския отбор Игор Нетто.

играе бараж с Белгия. На собствена земя израелците прилагат тактика, която е нещо средно между окопна война и супербетон. Тоест - всички във и малко пред наказателното поле и "огън" по всичко, което се движи. Да, но на сцената излиза Иван Колев - каскада от ослепителни финтове, след които трима защитници остават загърба му, удар от самата аут-линия и - гол! В последните минути на мача ситуацията се повтаря, са-

Айбо На стадион Българска армия.

Горе Гергана - най-красивото момиче в кв. Хаджи Димитър, голямата любов на Иван Колев.

мо че този път Иван Колев центрира точно четири сантиметра над дясната вежда на централния нападател Г. Аспарухов и след рикошета топката отново се озовава в мрежата. Победа и нов двубой с Белгия във Флоренция.

На този ден - 29 декември 1965 година, в града на Данте дебаркира шумна армия от 10 000 екзалтирани белгийски запалянковци, развяващи големи черно-жълто-червени знамена и носещи огромни транспаранти: "Победа!" и "Напред към Лондон!" Началният съдийски сигнал на "Стадио Комунале" е заглушен от грохота на трибуните и френетичните скандирания "Да живее Белгия!". Без никакво предварително разузнаване "червените дяволи" предприемат тотален шурм към вратата на ветерана Георги Найденов и започват истинска канонада от опасни удари. В 19-та минута топката е отбита от българската защита и попада у лявото крило Иван Колев. Елегантен дрибъл, центриране като по кадифен конец и за високия Аспарухов остава най-лесното - да подложи главата си. 1:0 за България! За секунди "Стадио Комунале" онемява. "Червените дяволи" взаимно се упрекват за допуснатия гол, лениво се придвижват към центъра и играта е подновена. Топката попада у Димитър Якимов, той ловко слаломира между двама-трима с червени фланелки и подава изненадващо на Аспарухов - 2:0 за България!

През второто полувреме белгийците започват убийствени атаки, при една от които Борис Гаганелов си вкарва автогол. Българите се защищават отчаяно, изчерпали и последния атом от силите си. Още миг и ще падне вторият гол... Тогава, в 89-та минута, Иван Колев умишлено, без топка, хладнокръвно и с лукавост, достойна за Луцифер, рита един от "червените дяволи"! Белгийците - на терена и по трибуните, са в истински шок. Главният съдия с решителен жест посочва на българския футболист пътя към съблекалнята. Иван Колев е самата невинност: "Защо? Нищо не съм направил!", след което се хваща за главата и... рухва на терена като ударен от мълния!?

След последния съдийски сигнал 10-те хиляди белгийци са безмълвни като "Давид" - статуята на великия Микеланджело, която се намира недалече от стадиона, а в морето от сълзи малцината българи ликуват. Още на другия ден след "Флорентинската епопея" Иван Колев единствен от националния отбор е награден с високия орден "Народна Република България" - 1 степен.

Кой древен мъдрец бе казал, че историята се повтаря два пъти: първият път като трагедия, а вторият - като фарс? На 9 януари 2004 г. Крум Янев чества своята 75-годишнина в уютен ресторант в близост до Перловската река. Организатор на тържеството е неговото "Второ аз" - Иван Колев. Певицата е, както трябва да бъде - със страхотен бюст, а лютата ракия е чак от Одрин. Много поздравления, топли думи, прия-

телски шеги и безброй спомени. В един момент големият борец, Боян Радев, спомнил си злополучните търговски операции на двамата легендарни футболисти, се провиква в типичния си стил:

"А бе, какви контрабандисти са Иван Колев и Крум Янев? Та те се грижеха за хората, хранеха и обличаха бедния български народ..."

Дружният смях отекна чак до близкия стадион "Васил Левски".

Иван и това чудо - жените

Легенда номер едно: През 1967 г. подполковник Иван Колев е откомандирован в сливения гарнизон, където за по-малко от месец свършва две неща: вкарва гол, с който местният Сливен за първи път в своята футболна история побеждава Левски, и прелъстява некоронованата ромска кралица Хафизе. С второто се гордее повече... Хафизе е малка богиня, в която са безнадежно влюбени всички мургави жители от мъжки пол в квартала край Гарата. Има и още нещо, което се знае от цял Сливен - Хафизе е девствена, а нейната чест бранят седем ревниви братя, готови да извадят нож срещу всеки, гръзнал да посегне на любимата им сестра.

Десетилетия по-късно проявявам липса на такт и с нездраво любопитство питам Иван Колев:

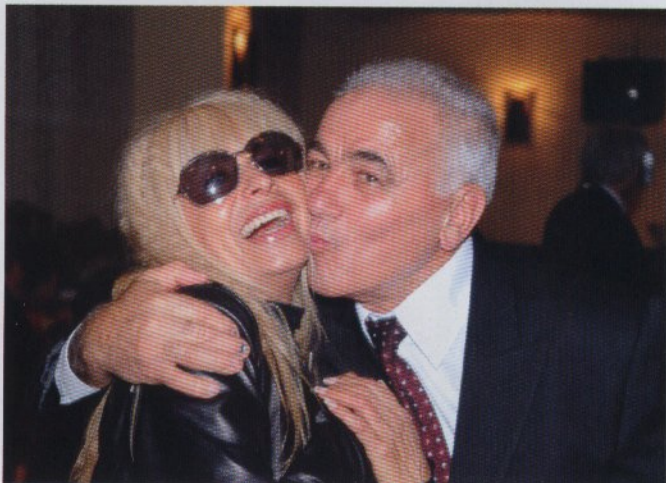
- Ване, какво ли прави сега Хафизе, колко ли внуци

Дядно Първият човек в световния футбол, който въведе спиране със седалищните части е Иван Колев.

Горе Братята Иван и Тодор Колеви в Музея на славата на Партизан.
Долу С примата на българската естрада Лица Ивановна на 85-та годишнина на Петър Жеков.

има?

Иван Колев изризва като Везувий:

- Запомни - в живота ми има само една жена! Гергана!

Знам, Ване, знам... Гергана - момичето от съседната улица с гарвановочерна коса и лице на каещя се Магона. Гергана, любимата жена, отишла си от този свят обидно рано от неизлечима болест с нелепото название рак.

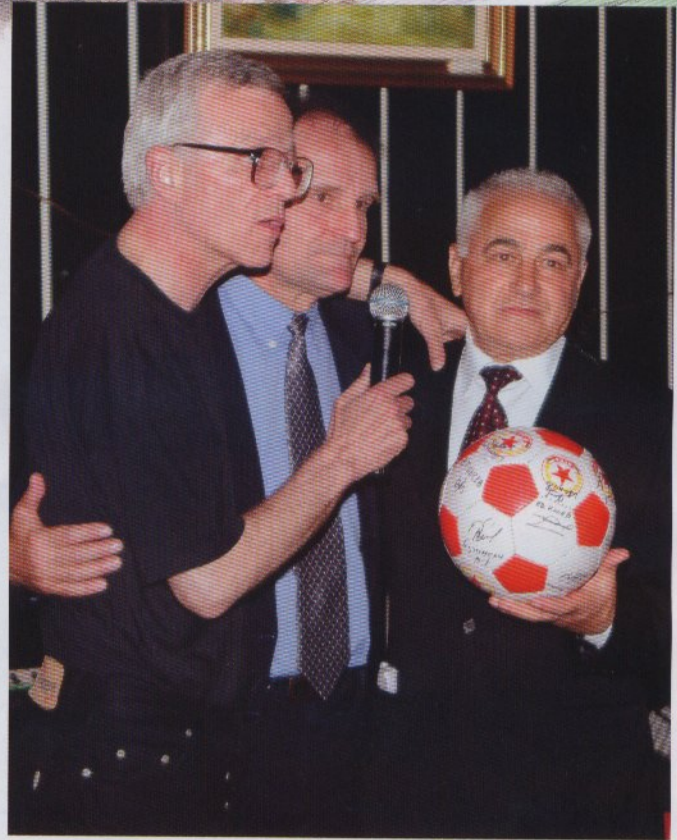
Легенда номер две: Когато броят на покорените жени достига магическата граница 1000, Иван Колев кани най-добрите си приятели в Японския хотел. След изисканата вечеря с морски деликатеси поръчва ледено френско шампанско от епохата на Наполеон, за първи път в живота си пали цигара и започва цветисто повествование за безбройните си любовни авантюри. До ранните утринни часове разказва такива истории, които биха накарали граф Казанова да се почувства като

стеснителен ученик от долните класове и да изгори ме-
моарите си.

Аз не съм бил на "тайната вечеря" в Японския хо-
тел, но за сметка на това мога да ви разкажа исто-
рия, на която съм очевидец. Малко преди новата 1995
г. Иван Колев ми дойде на гости и още на вратата ми
представи поредното си завоевание - госпожица Н. от
Кюстендил, студентка-първи курс в Софийския универ-
ситет. Момичето се оказа чаровно, весело и с чувство за
хумор. И красиво, много красиво. Помислих си: Боже
мой, какво ли не правят парите, но в този момент
момичето погледна Иван. В очите ѝ имаше и безкрайна
нежност, и нямо обожание, и дявол знае още какво... Да,
имаше и любов, определено имаше и любов. Признавам
си - мен никога не ме е гледала така жена. А разлика-
та във възрастта между Иван Колев и студентката
от Кюстендил беше точно 44 години?! Повтарям и за
вярност го изписвам и с думи: четиридесет и четири
години!

От този ден започнах да го наричам Иван Велики.

Явно Иван Колев с автора Валентин Серафимов.

само цска

изпрати sms на номер
2260
мтел, глобул и вивател

ти поръчваш **fresh** nakem
с всяка поръчка
2 безплатни продукта
kakvo e fresh nakem?
- поръчваш продукт и го изтегляш
- като бонус можеш да изтеглиш два безплатни
продукта

МЕЛОДИИ ХИТОВЕ

МЕЛОДИИ	МОНО	ПАДИ	TRUE TONES
ФУТБОЛНИ ХИТОВЕ			
феве - we are the champions	228428	228429	
футбол - победя	228430	228431	
цска - хитът на цска	228432	228433	
football - the name of the game	228434	228435	
хитът на р българия	228436	228437	
ФИЛМОВИ И ШОУ ХИТОВЕ			
тв шоу - първична сила - кеч	228438	228439	228440
филм - бързи и яростни	228441	228442	228443
филм - kill bill	228444	228445	228446
тв сериал - изубени	228447	228448	
руски филм - бразда	228449	228450	228451
филм - кръстникът	228452	228453	228454
филм - междувездни бойни	228455	228456	228457
филм - синьо ягто	228458	228459	228460
филм - indiana jones	228461	228462	228463
филм - криминал	228464	228465	228466

възбуди *
съзнанието си

без в горещата
сауна с голи мацки
228486

***МОБИЛЕН ЧАСОВНИК**
включи тази апликация, за да можеш да следш
часа и да се наслаждаваш на секси
мацка или интересна графика едновременно

228494 228495 228496

***тема** **ЛОГА**

ЦСКА 228498 228499

228500 228503

228497 228502

***теми**

228518 228519 228520 228521 228522

***true tones**

цска - кой сега е номер 1 228467
фенове - и преди и сега шампион е цска 228468
фенове - отбор легенда цска 228469
фенове - истинска една цска 228470
футболни филм - К* за любски 228471
футболни филм - судитата - първост 228472
предупреждения - мълота в вояжът 228473
охраната - охрана в готовност 228474
поръчка - ей къде в твоя машина 228475
sms - можеш ли да четиш, имаш sms 228476
анимация - tottu, но си ме настроила 228477
запачка - вдишам че ша тв изубам кат жена бе 228478
мъжкар - арс, безай за бира ма 228479
работник - шефе, вояжът че си ебамо майката 228480
женски глас - императоре, търсят ти 228481
сирена - полица 228482
мотор - състезание 228483
мъжкар - сосна псувня 228484

НОВО

DOUBLE AGENT

да бъдеш
двоен агент е
задача, с която
не всеки ще
се справи, а ти
мислиш ли,
че ще успееш?

228487

***java** игри

екстремното състезание ти си супер ганстер

играй страхотен футбол

228504 228505 228506

gokaжи, че си невероятен на терена. избери си отбор и го направи шампион.

228507

за истинските фенове, истински руса секс бомба ще ти покаже своите предлесту

футбол

***ЦВЕТНИ** картинки

228523 228524 228525 228526 228527

FAST FURIOUS TOKYO

The Fast and the Furious™: Tokyo

най-известната racing игра
ще набере скорост на твоя
мобилен телефон.

бъди бърз и яростен в токио!
правилата са ясни -
газ до победата!

хит

228485

***ВИДЕО** филмове

ивана-тоба присяга презай
е парчето се на авантюри
горещата саба

228488 228489 228490

над 18z

228491 228492 228493

над 18z над 18z над 18z

стрип покер 228508 женски бой

обезвредиш противника 228509 ти си супер пилот

228510 спаси се от извънземните

228511 покажи бойните си умения

228512 спечели много пари

228513 228514 228515 228516 228517

КАК ДА ПОРЪЧАМ?

пример за поръчка:

55168N 2260

индекс на дат е посегав само, ако поръчваш четири била или, или картинка и много мелодии

индекс на мрежата GSM е N Nokia E Sony Ericsson SI Siemens A Alcatel SA Samsung M Motorola

използват и съдържатите се предоставят от М Телеком ООД. За информация и при проблеми, изпрати е-мил на info@fresh.bg, като указаш номера на мобилния ти телефон. За да получиш поръчаните продукти обикновено е необходимо да имаш активиран WAP и съответни настройки от мобилния ти оператор, виеч е възможно продукта да не може да бъде доставен. За да провериш дали можеш да получиш даден продукт на твоето GSM мрежа да поръчаш, зареди мрежата http://www.fresh.bg чрез мобилния си телефон (чрез browser) и влязди къде на продукта от респективна мрежа. Всички поръчки попълвателна мрежа, Java игра, true tone, различни цветни картинка или анимация, видеоклип или тема, получават абонамент и в продължение на 3 седмици ще бъде индормиран за най-добрия продукт на седмицата. Абонаментът се активира чрез потвърждаване на поръчката и може да се спре по всяко време с поръчане на SMS със съдържание STOP и името на абонамента на номер 2250. За изпълняването на поръчката и за процес на данни чрез WAP или GPRS се за сметка на клиента и се заплащат директно на мобилния оператор. Пълните Общи Условия за ползване на услугата могат да се намерят на http://www.fresh.bg/agr а съдържатите модели телефони на http://www.fresh.bg/gsm.

Страстен кючек на масата в центъра на Белград, аплодиран от голмайстора на Европа Георги Славков, Ради Здравков, Костадин Янчев и старши треньора на ЦСКА по това време Миодраг Йешич

Иван и хлябът на бедните

Когато Иван Колев и аз (моля отново да ме извините за личното местопомещение в първо лице, единствено число) отидохме на стриптийз-бар, двамата бяхме общо на 123 години. Ването беше хлътнол по някаква красавица, която си изкарваше хляба, танцувайки на пилон, та се отбихме да я видим. В бара: добре облечени млади бизнесмени с внушителни габарити и с уши като брюкселско зеле, елегантни дами с огромни деколтета и със съмнителен морал, скуцаещи сноби в скъпи костюми и просто пияници с пари... С други думи - нищо ново под слънцето, извинете - под неоновите светлини на нощна София.

На излизане от бара ни връхлетя ледена януарска нощ. Побеляла, беззъба старица, завита с протритото одеяло, изпъзля от някакви кашони и се приближи към мен с протегнатата ръка:

- Синко, умирам от глад, дай двацет стотинки за хлябец, синко...

Вдигнах рамене и отминах безмълвно. Все пак аз не съм нито Роман Абрамович, нито Майка Тереза. Иван се спря, извади от джоба си 100 лева и някак си смутено ги пъхна в треперещата ръка на старицата. Изпъшках неволно:

- Защо бе, Ване, защо ѝ даваш толкова много пари?!

Иван ме погледна учудено и отрони възхитителната фраза:

- Нека си купи бял хляб, женицата.

Трябваше ми известно време, за да проумея, че съм присъствал на урок по величие. И по човещина, което е почти същото.

Вместо реквием: кючек в рая

Приключвам краткия и признавам, не особено сполучлив, портрет на великия футболист с ясното съзнание, че не съм разкрил и една хилядна част от същността на Иван Колев. Не посмях да пиша за невероятната твърдост, с която посрещаше всички удари на съдбата. Не разказах и за изгривите пламъчета, които често припламваха в очите на този дребничък мъж, облечен неизменно в тъмен костюм, бяла риза и с черни лачени обувки с високи токове. А може би трябваше да спомена и за неговата самотност през целия му живот, за отчаяното търсене на Жената след Гергана...

Не успях, Ване! Извинявай.

Сигурен съм, че още първия ден на Небето Иван Колев е организиран футболна игра между ангелите и серафимите. И още при първия пас към лявото крило е укротил майсторски топката със сутеренната част на гърба си. А след това на банкетата под звучите на цигански оркестър (в рая непременно има цигани), Ването се е качил на масата и без въобще да погледне наодолу към грешната земя, е дръпнал един кючек. Такъв, какъвто само той умееше